

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 4C/106/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414204857
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Stašíková
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5414204857.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Blaženou Stašíkovou v právnej veci navrhovateľa: N. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. Y., adresa na doručovanie: T., Č.. XXX/XX, O. R. N., proti odporkyni: Y. N., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. Y., C. XXXX/X, zastúpená advokátkou Mgr. Zlatou Hunčagovou, so sídlom Dolný Kubín, Radlinského 1709/28, v konaní o vrátenie daru takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporkyni trovy konania vo výške 428,43 eur, na účet právnej zástupkyne odporkyne v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, podaným na tunajší súd dňa 03.11.2014, navrhovateľ žiadal, aby súd určil, že odporkyňa Y. N., rod. N., nar. X.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, bytom ul. C. XXXX/X, XXX XX S. Y. je povinná vrátiť navrhovateľovi dar - spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1-ica k 3-izbovému bytu č. XX na 3. posch. V bytovom dome súp. č. XXXX na ul. C., k. ú. D. H., obec S. Y. (ktorý bytový dom stojí na pozemku KN-C parc.č. 390/59), k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 8031/249773 k pozemku KN-C parc.č. 390/59 zastavané plochy a nádvoría o veľkosti 367 m², k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 8031/249776 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX zapísaným na LV č. XXXX pre k.ú. D. H. a obec S. Y.. Zároveň, aby súd určil, že navrhovateľ N. N., M.. N., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX trvalo bytom S. Y., je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1 k nehnuteľnostiam 3-izbovému bytu č. XX na 3. posch. V bytovom dome súp. č. XXXX na ul. C., k. ú. D. H., obec S. Y. (ktorý bytový dom stojí na pozemku KN-C parc.č. 390/59), k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 8031/249773 k pozemku KN-C parc.č. 390/59 zastavané plochy a nádvoría o veľkosti 367 m², k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 8031/249776 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX zapísaným na LV č. XXXX pre k.ú. D. H. a obec S. Y., a aby odporkyňa uhradila trovy konania.

Návrh odôvodnil tým, že darovacou zmluvou č. D. XXX/XX-X uzatvorenou dňa 24.02.2005 daroval navrhovateľ (ako darca a vlastník v rámci BSM spolu so svojou bývalou manželkou S. N., rod. Y.) odporkyni - svojej dcére Y.T. N. nehnuteľnosti 3-izbový byt č. XX na 3. posch. v bytovom dome súp. č. XXXX na ul. C., k. ú. D. H., obec S. Y. (ktorý bytový dom stojí na pozemku KN-C parc.č. 390/59), spoluvlastnícky podiel o veľkosti 8031/249773 k pozemku KN-C parc.č. 390/59 zastavané plochy a nádvoría o veľkosti 367 m², spoluvlastnícky podiel o veľkosti 8031/249776 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX zapísaným na LV č. XXXX pre k.ú. D. H. a obec S. Y.. Právne účinky vkladu vlastníckeho práva na odporkyňu nastali dňa 22.04.2005. Odporkyňa je doteraz vlastníčkou vyššie uvedených nehnuteľností. V čl. V. obsahuje Darovacia zmluva

aj záväzok obdarovanej, že „Obdarovaná sa zaväzuje poskytnúť darcom v I. a II. rade (pozn. - svojim rodičom, teda navrhovateľovi a jeho bývalej manželke) užívanie predmetného bytu s príslušenstvom bez obmedzenia a zaväzuje sa v prípade potreby týmto poskytnúť primeranú starostlivosť a pomoc.“ Tento záväzok obdarovanej nebol síce zapísaný na LV predmetnej nehnuteľnosti vo forme vecného bremena, navrhovateľ má však za to, že záväzok je jasne určený a platný. Právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5C/94/2013-31 zo dňa 18.11.2013 bolo manželstvo navrhovateľa a darykyne v II. rade rozvedené. Ako je však doložené aj vyjadrením bývalej manželky navrhovateľa - navrhovateľ sám a riadne platil platby spojené s užívaním bytu vo výške cca 209,- eur mesačne. Navrhovateľ tak robil najmä z dôvodu, že týmto vypomáhal dcére - odporkyňi, ktorej počas jej štúdia na VŠ hradil aj všetky ostatné náklady spojené so štúdiom. Ďalším dôvodom je aj to, že v byte mal navrhovateľ trvalé bydlisko a stále aj svoje osobné veci. Platby spojené s užívaním bytu hradil navrhovateľ až do marca 2014. Potom, ako došlo k rozvodu manželstva navrhovateľa, začalo mu byť bezohľadne odopierané jeho právo prístupu do bytu, svoje osobné veci si našiel zabalené, prevzal si ich na chodbe bytového domu a musel ich uskladniť v pivnici bytového domu, odporkyňa dokonca vymenila zámok na vstupných dverách do bytu a osadila nové bezpečnostné dvere. Pritom v byte sa stále nachádzajú osobné veci navrhovateľa - a za závažnou skutočnosťou, na ktorú navrhovateľ tiež poukazuje je to, že v uzamknutom trezore sa v byte nachádza aj legálne držaná zbraň, ktorej vlastníkom je navrhovateľ a ktorá mu slúžila na výkon poľovníctva. Navrhovateľ dokonca zistil, že ho odporkyňa bez jeho vedomia či zavinenia urobila v podstate „bezdomovcom“, zistil totiž, že mu ňou bol dňa 18.09.2014 zrušený jeho trvalý pobyt na adrese C. XXXX/X v byte č. XX, a to (ako to dokazuje potvrdenie mesta Dolný Kubín z 03.10.2014) na návrh vlastníka nehnuteľnosti, teda odporkyne. Odporkyňa svojim konaním a správaním sa (aj keď je možné, že je toto jej konanie iniciované bývalou manželkou navrhovateľa) nielen že porušuje hrubo a zásadne svoj záväzok daný v čl. V (posledná veta) darovacej zmluvy - keď mala navrhovateľovi poskytnúť nielen užívanie bytu, ale v prípade potreby aj primeranú starostlivosť a pomoc, ale navrhovateľ má za to, že aj bez existencie takéhoto zmluvného záväzku je správanie sa dcéry voči otcovi uvedeným spôsobom v rozpore so základnými princípmi morálky a spoločenských hodnôt. Navrhovateľ považuje za hrubý nevďak, ak sa mu za to, že počas štúdia školy nielenže financoval všetky náklady s bývaním v byte, ale aj náklady na štúdium odporkyne, dostalo teraz toho, že je z neho bezdomovec! Naviac, z povahy veci je zrejmé, že sa navrhovateľ cíti byť odmietnutý, odvrhnutý a najmä, stratil konaním odporkyne akúkoľvek istotu, čo sa týka budúcnosti - t.j. štandardného dožitia s istotou bývania a zaopatrenia najmä v neskoršom, starobnom veku. V byte však býva okrem odporkyne stále aj bývalá manželka navrhovateľa, t.j. voči tejto si odporkyňa svoj záväzok plní.

Odporkyňa sa k návrhu vyjadrila prostredníctvom právneho zástupcu písomným podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 25.11.2014, v ktorom uviedla, že nesúhlasí s návrhom. Považuje za potrebné uviesť, že odporkyňa sa v byte nezdržiava. Odporkyňa žije a pracuje v Nitre, kde býva posledných päť rokov na internáte, do bytu do Dolného Kubína chodievajú cca každé dva až tri mesiace na návštevu za svojou matkou, vždy na víkend. V byte býva matka odporkyne I.. S. Y., pričom byt užíva bezodplatne, avšak za byt hradí výdavky - napríklad za byt platila úhrady spojené s jeho užívaním vždy, keď navrhovateľ odporkyňi neposlal na to peniaze, resp. hradila všetky nedoplatky za byt. Od marca 2014 platí platby spojené s užívaním bytu výlučne matka odporkyne. Navrhovateľ v byte takisto nebýva. Trvale žije a pracuje v zahraničí, pokiaľ odporkyňa vie, tak v Rakúsku. Cca od roku 2010 odporca zvykol odcestovať vždy na dva-tri týždne, po ktorých sa vrátil na jeden-dva dni na Slovensko. Potom navrhovateľ chodil do bytu v Dolnom Kubíne čoraz menej, iba tam prespával a postupne prestal v byte aj prespávať, jedine si občas prišiel po svoje osobné veci. Odporkyňa má vedomosť, že navrhovateľ mal priateľku vo D.Š. Y., s ktorou žil a u ktorej sa zdržiaval, keď bol na Slovensku. Odporkyňa v súčasnosti nemá o navrhovateľovi žiadne správy, nevie ako často chodí na Slovensko a či vôbec, nevie, kde býva, nemá naňho okrem telefonického kontaktu žiadny iný kontakt. Pokiaľ sa odporkyňa snažila navrhovateľovi dovolať, nedvíhal jej telefón, a to sústavne v mesiacoch máj, jún, júl, august 2014, nikdy jej nezavolať naspäť, hoci musel vidieť, že má od nej neprijateľné hovory. Od tejto doby sa odporkyňa s navrhovateľom skontaktovať nepokúšala. Po rozvode manželstva navrhovateľa a matky odporkyne na matku odporkyne doľahli útrapy prameniace zo správania navrhovateľa, z jeho bezohľadnosti a necitlivosti voči nej a deťom, z jeho absolútneho nezáujmu o rodinu; jediné čo navrhovateľa kedy zaujímal, boli jeho osobné veci, majetok a jeho vlastné pohodlie. Matka odporkyne má vážne psychické problémy, ktoré po rozvode vyústili až k tomu, že musela opakovane vyhľadať odbornú pomoc. Už v októbri 2010 jej bola diagnostikovaná zmiešaná úzkostná a depresívna porucha. V období marec až máj 2014 navštevovala psychiatrickú

ambulanciu, brala antidepresíva a výživové doplnky, pretože rapidne schudla, v priebehu roka až 20 kg. Psychické problémy matky odporkyne pretrvávajú; pod dohľadom psychiatra je matka odporkyne do súčasnosti. Jej stav zhoršuje kontakt s navrhovateľom, resp. akákoľvek záležitosť, ktorá sa ho týka. Okrem toho má matka odporkyne problémy so sluchom - počuje veľmi slabo, na jej lepšie dorozumenie jej pomáha odčítanie z pier, avšak napríklad vôbec nedokáže rozoznať, odkiaľ prichádzajú zvuky. Navrhovateľ o problémoch matky odporkyne vie, avšak vždy ich zvykol ignorovať, napríklad bol na ňu hrubý, keď mu nezdvihla telefón alebo keď nepočula jeho zvonenie alebo klopanie na dvere do bytu, keď si zabudol kľúče. Matka odporkyne sa nevedela vyrovnáť so skutočnosťou, že sa navrhovateľ z ničoho nič zjavil v byte, nikdy jej nedal vedieť dopredu, prichádzal a odchádzal nečakane, kedykoľvek počas dňa, matka odporkyne kvôli tomu nepretržite v stredu a pod psychickým tlakom, zle spávala, stále v očakávaní, či do bytu nepríde navrhovateľ. Na jeho príchod ju nikdy neupozornil zvuk pri vchodových dverách, vždy až to, že sa zjavil v byte. Navyše matka odporkyne začala mať problémy s pravým bedrovým kĺbom, nevie rýchlo vstať, nedokáže sa rýchlo pohybovať po byte, na uľahčenie pohybu používa barlu, čo ju voči navrhovateľovi robí ešte viac bezbrannou. Toto napokon vo februári 2014 viedlo matku odporkyne k tomu, že navrhovateľa telefonicky kontaktovala a spýtala sa, či mu môže zbaliť všetky veci a či si môže po ne prísť. Keďže súhlasil, tieto mu zabalila a nachystala na chodbu bytu, až kým si po ne navrhovateľ neprišiel a sám dobrovoľne si ich poodnášal do pivnice prislúchajúcej k bytu (odporkyňa ani jej matka k pivnici kľúče nemajú a nikdy ani nemali). Následne 17.03.2014 matka odporkyne nechala vymeniť zámky na byte. V byte z navrhovateľových vecí ostal len trezor, v ktorom má navrhovateľ, ako uvádza, legálne držanú zbraň. Okrem toho tam má ešte jednu malú zbraň a väčšie množstvo nábojov. Do trezora má prístup výlučne navrhovateľ, avšak na matku odporkyne vedomie, že sa v byte nachádzajú zbrane, a to priamo v spálni, vplýva nadmieru negatívne. Navrhovateľ mal tiež odjakživa spory riešené súdnou cestou, takisto problémy s políciou, na adresu bytu ako na adresu jeho trvalého bydliska boli neustále doručované úradné písomnosti, mnohé aj zo súdu - matka odporkyne kvôli tomu očakávala, či sa niečo nestane, napríklad či navrhovateľa nepríde niekto hľadať, či nepríde polícia, alebo napríklad exekútor. Dvere na byte boli vymenené z bezpečnostných dôvodov 17.03.2014 (naraz spolu s výmenou zámky), nakoľko sa v poslednom období naposledy na jar tohto roku, v bytovom dome, v ktorom sa nachádza byt, vyskytlo viacero krádeží. Bezpečnostné dvere považuje odporkyňa a jej matka za väčšiu istotu a poskytujúce väčšiu ochranu, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že v byte sa nachádzajú zbrane. Čo sa týka odhlásenia trvalého bydliska navrhovateľa z adresy bytu, odporkyňa to urobila preto, že navrhovateľ sa skutočne v byte dlhodobo, už niekoľko rokov, nezdržiava, ani v ňom nebýva a trvale žije v zahraničí. Podľa zákona § 6 ods. 1 zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky „Občan, ktorý sa pripravuje na vycestovanie do zahraničia s cieľom trvalo žiť v zahraničí, je povinný pred vycestovaním ohlásiť skončenie trvalého pobytu ohlasovni, ktorá vedie údaje o jeho trvalom pobyte...“ Odporkyňa odhlásila navrhovateľa z dôvodu snahy ochrániť svoju matku v čo najväčšej možnej miere od rušivých vplyvov na jej psychiku, najmä v snahe zamedziť posielaniu úradných zásielok navrhovateľovi na adresu bytu. Odporkyňa v žiadnom prípade nepovažuje toto správanie za také, že by učinilo z navrhovateľa bezdomovca. Navrhovateľ počas dlhých rokov samostatný, nezávislý od svojej rodiny, má svoj vlastný život a bývanie, novú známosť. Odporkyňa si myslí, že navrhovateľ je zabezpečený dostatočne. Odporkyňa nesúhlasí s tým, že by niekedy navrhovateľovi bezohľadne odpierala jeho právo prístupu do bytu, ako uvádza navrhovateľ, rovnako ani nesúhlasí s tým, že by k nemu prejavovala hrubý nevďak. Záväzok odporkyne vyplývajúci jej z darovacej zmluvy poskytnúť užívanie bytu sa vzťahuje voči obidvom jej rodičom, čo je pre odporkyňu prakticky nemožné, keďže jej rodičia spolu nežijú a vzťahy medzi nimi sú zlé. Odporkyňa vníma svoju matku ako tú, ktorá ju a jej brata vychovala a finančne zabezpečovala po celý jej život, práve jej otec bol ten, ktorý ich opustil, nestaral sa o nich a mal svoj vlastný život. Odporkyňa sa len snaží pomáhať svojej matke a chrániť ju. Nie je si vedomá toho, že by sa k navrhovateľovi niekedy správala v rozpore s dobrými mravmi, a už vôbec nie v hrubom rozpore s dobrými mravmi. To, že navrhovateľ voči nej podal žalobu, ju citovo veľmi zranilo.

Súd vo veci vytyčil pojednávania, a to na dni 18.12.2014, 19.02.2015, 07.04.2015.

Právny zástupca navrhovateľa (plná moc vypovedaná dňa 23.04.2015) uviedol, že navrhovateľ od roku 2007 pracuje v zahraničí, keď túto prácu si zabezpečil hlavne z dôvodu, aby mohol hradiť všetky náklady spojené so štúdiom odporkyne, pričom hradil aj náklady, ktoré súviseli s užívaním bytu. Je preto pre neho veľmi stresujúce správanie sa odporkyne, ktorá tvrdí, že dobrovoľne opustil svoje bydlisko, keďže toto nie je pravdivé, nakoľko pracuje v zahraničí a vracia sa, resp. chcel by sa vrátiť domov v intervaloch,

ako mu je to umožnené v zamestnaní. Toto však momentálne nie je možné, pretože ako vyplýva z potvrdenia Mesta Dolný Kubín, bol z trvalého bydliska odhlásený, a to odporkyňou. Vlastne z neho spravila bezdomovca. Je pre neho tiež zarážajúce, že odporkyňa vo svojom vyjadrení preferuje iba požiadavky matky, a nezaobera sa potrebami otca, pričom v darovacej zmluve sa zaviazala poskytnúť právo obom darcom užívať predmetný byt bez obmedzenia, a tiež k tomu, že im poskytne primeranú starostlivosť a pomoc.

Právna zástupkyňa odporkyne žiadala žalobu zamietnuť, nakoľko neboli splnené podmienky na vrátenie daru, pretože odporkyňa sa nespráva v rozpore s dobrými mravmi, a už určite nie v hrubom rozpore s dobrými mravmi.

Navrhovateľ uviedol, že v roku 2005 aj s vtedajšou manželkou, darovali odporkyňi byt tak, ako je uvedené v darovacej zmluve. Odporkyňa, keďže začala študovať na vysokej škole v Nitre, sa rozhodol zabezpečiť finančne rodinu, a preto v roku 2007 prijal zamestnanie v Rakúsku, kde pracuje tak, že každé dva týždne od štvrtku do nedele bol doma. Ináč prechodne býva v Rakúsku. Mesačne do rodiny dával 1.000,- eur a 150,- eur ešte platil nájomné v Rakúsku, a okrem toho robil do domácnosti nakupoval hygienické potreby. Takto chodieval domov z Rakúska až do začiatku roku 2014, keď sa už nedostal do bytu, nakoľko odporkyňa v marci alebo v apríli vymenila bezpečnostné dvere a nedala mu kľúče od bytu. S dcérou predtým nemal nejaké konflikty. Potom mu bývalá manželka zbalila veci a povedala, aby si pre ne prišiel, a tak sa snažil skontaktovať s dcérou, čo sa mu nakoniec podarilo prostredníctvom sms, na to mu ona povedala, že matka ho vyhadzuje z bytu, pretože sú rozvedení, a matka si nepraje, aby on v byte býval. Od marca 2014 dcére na štúdium neprispieva. Táto mu neberie telefóny, do bytu ho nechce pustiť. Nájomné za predmetný byt platil len do apríla 2014. V súčasnosti prechodne býva v Rakúsku, v Dolnom Kubíne ani nikde v republike nemá iné bývanie. On by chcel každé dva týždne chodiť domov. Ak by ochorel, nemá iných rodinných príslušníkov, od ktorých by mohol očakávať pomoc. Preto očakával pomoc od odporkyne, ktorá sa takto zaviazala v darovacej zmluve. V súčasnosti mu odporkyňa telefóny neberie. Pred tým boli v kontakte. Ďalej ešte uviedol, že v roku 1997 odišiel od polície a v tom čase chcel ochrániť rodinu od finančnej straty, pretože mu hrozilo zaplatenie 40.000,- Sk za žalobu, ktorú podal na N. I. A tak sa s bývalou manželkou dohodli, že prevedú na odporkyňu predmetnú nehnuteľnosť, tak ako je uvedené v darovacej zmluve. V tom čase mala odporkyňa 18 rokov. Chodila na gymnázium, už ale nemal k nej vyživovaciu povinnosť. Výživné plnil tak, že dával peniaze bývalej manželke. V tom čase boli vzťahy medzi ním a odporkyňou dobré, ale čas spolu netrúvali pretože on pracoval v zahraničí a chodil domov iba na víkend. Dokým nedošlo k výmene dverí na byte, tak považoval vzťahy za veľmi dobré. Asi tri roky pred rozvodom došlo k zhoršeniu vzťahu medzi ním a jeho bývalou manželkou a medzi ním a odporkyňou sa vzťahy narušili, keď došlo k výmene dverí a k následnému jeho odhláseniu z trvalého pobytu. Dospel k záveru, že darovať byt len jednému z detí nebolo dobré, a preto chce, aby mu odporkyňa vrátila polovicu s tým, že túto potom prepíše na syna. Tiež sa obáva, že odporkyňa by zrušila trvalý pobyt aj svojmu bratovi.

Odporkyňa uviedla, že byt bol na ňu prepísaný ako dar v čase, keď otec mal problémy a hrozila mu nejaká exekúcia. Ona však v predmetnom byte sa dennodenne nezdržiava, pretože študuje dennou formou v Nitre na O. Y. Q. na doktorandskom štúdiu a chodí do bytu raz za 4 týždne. Byt momentálne obýva matka, teda bývalá manželka navrhovateľa, ktorá za byt platí všetky poplatky. Je pravdou, že v byte boli vymenené dvere, ale urobila to jej matka, pretože tieto boli v dezolátnom stave a v bytovke sa objavili zlodeji, tak sa bála, aby sa niečo nestalo. Rodičia sú rozvedení. Ona kľúče otcovi nedala, pretože matka má zdravotné problémy, dobre nepočuje a vzťahy medzi rodičmi sú zlé. Ona má bližší vzťah k matke, pretože matka sa od malička o ňu a jej brata starala, vychovávala, Otec väčšinou nebol doma. Potom ako začal robiť v Rakúsku, tak sa veľmi málo stretávali, dokonca aj keď bol doma, tak sa im podarilo stretnúť niekedy iba v nedeľu, keď už odchádzal. Spolu komunikovali veľmi málo. Nejaké vyhrotené konflikty však s otcom nemala. Ďalej uviedla, že ona nepožiadala rodičov o predmetný byt, ale oni prišli za ňou, že chcú byt prepísať na ňu, a to z dôvodu, že otec sa dlhodobo súdil. V tom čase bola v štvrtom ročníku na gymnázium. Finančné prostriedky na úhradu nákladov spojených s bytom nemala. Ďalej fungovala ako študentka. Nepovažuje vzťah medzi ňou a navrhovateľom, ktorý je jej otcom, za taký dobrý, ako to on opisoval, pretože si vlastne ani nestihli vzájomný vzťah vybudovať, keďže otec aj napriek tomu, že prestal pracovať na polícii a mohol tráviť s deťmi čas, vlastne stále nebol doma, čo trvá doteraz. Konflikty ani nemohli byť, lebo nemali ani kedy vzniknúť. Komunikácia medzi nimi neprebíhala. Otec by jej ani

nezavolať, keby sa mu ona neozvala. Považovala vzťah otca k nej ako nezaujímajúci a dokonca v súčasnosti on uvádza, že keďže sú dospelí, tak sa majú starať o seba sami. K odhláseniu otca z trvalého pobytu došlo z matkinho podnetu. Vzťahy medzi rodičmi vnímala ako narušené už keď chodila na gymnázium, matka uvažovala o rozvode. V roku 2011 ona nastúpila na doktorandské štúdium, býva na internáte v Nitre a vlastne domov chodí veľmi málo, v intervaloch jedenkrát za tri týždne, alebo jedenkrát za mesiac.

Okrem výsluchu účastníkov súd vykonal dokazovanie pripojenými listinnými dôkazmi, výsluchom svedkyne ako aj spisom tunajšieho súdu sp. zn. 5C/94/2013.

Z predmetného spisu 5C/94/2013 bolo zistené, že rozsudkom zo dňa 18.11.2013 bolo manželstvo rodičov odporkyne rozvedené.

Z darovacej zmluvy, uzatvorenej dňa 24.02.2005 bolo zistené, že navrhovateľ spolu so svojou bývalou manželkou daroval odporkyni nehnuteľnosti, a to 3-izbový byt č. XX na 3. posch. v bytovom dome súp. č. XXXX na ul. C., k. ú. D. H., obec S. Y. (ktorý bytový dom stojí na pozemku KN-C parc.č. 390/59), spoluvlastnícky podiel o veľkosti 8031/249773 k pozemku KN-C parc.č. 390/59 zastavané plochy a nádvoria o veľkosti 367 m² a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX o veľkosti 8031/249776 všetko zapísané na LV č. XXXX pre k.ú. D. H. a obec S. Y..

V bode V. tejto darovacej zmluvy sa darkyňa zaviazala, že umožní užívanie bytu darcom a to bez obmedzenia, a tiež sa v prípade potreby zaviazala poskytnúť týmto primeranú starostlivosť a pomoc.

Svedkyňa I. S. Y., matka odporkyne uviedla, že si značí dôležité veci asi od roku 2000 a môže s určitosťou povedať, že navrhovateľ bol naposledy v byte v septembri 2010. Od januára 2011 sa v tomto byte nezdržoval, ani neprispieva žiadnymi finančnými prostriedkami. V byte nespál, ale keď potreboval si zobrať nejaké veci. Ona bližšie nezistovala, kde sa zdržiaval, ale mala informáciu, že má priateľku vo D. Y., u ktorej prespával. Pokiaľ sa týka výmeny zámok, tak bolo na to viacero dôvodov, jedným z hlavných bol rozvod medzi ňou a navrhovateľom, ako aj to, že keď mal kľúče od bytu a ona, pretože je nepoučujúca nevedela, že prišiel a ho našla v izbe, zle to vplývalo na jej psychiku. Ďalej dôvodom bolo aj to, že stále ho hľadali rôzni ľudia, chodila mu pošta zo súdov a z polície. A tiež aj skutočnosť, že dvere boli labilné, že boli zabuchnuté a potom otvorené nejakou firmou z Ružomberka, a potom došlo aj k výmene celých dverí. Dcéra sa v byte nezdržiava, lebo žije v Nitre, kde končí doktorandské štúdium. Vzhľadom k tomu, že ona žije iba z jedného príjmu a tým, že došlo k jeho odhláseniu z trvalého pobytu sa mi znížili náklady na byt. Byt bol darovaný odporkyni na návrh navrhovateľa, keď prepustení z polície. Tiež auto, ktoré vlastnil, daroval synovi.

Hodnotiac vykonané dokazovanie, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 630 Občianskeho zákonníka darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

K tomu, aby sa darca mohol úspešne domáhať vrátenia daru, musia byť splnené zákonné predpoklady, a to:

1. existencia darovacej zmluvy medzi darcom a obdarovaným
2. správanie obdarovaného, ktoré možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov
3. hrubé porušenie dobrých mravov voči darcovi alebo k členom jeho rodiny
4. jednostranný prejav vôle darcu smerujúci k vráteniu daru

Pokiaľ sa týka naplnenia týchto znakov citovaného ustanovenia zákona, tak došlo k splneniu prvej podmienky, a to existencie darovacej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi navrhovateľom a odporkyňou dňa 24.02.2005 a predmetom ktorej bolo darovanie trojizbového bytu, nachádzajúceho sa v S. Y.. Ďalšia podmienka, ktorá mala byť v tomto prípade naplnená, a to jednostranný prejav vôle darcu, smerujúci k vráteniu daru, bola preukázaná až samotnou žalobou, pretože v konaní navrhovateľ neuvádzal, žeby pred podaním žaloby nejakým spôsobom bol vyzýval jednostranným úkonom odporkyňu na vrátenie daru. Za takýto úkon je potom možné považovať žalobu, ktorá bola súdu doručená dňa 03.11.2014, a to v zmysle už ustálenej judikatúry a túto žalobu prevzala odporkyňa dňa 15.11.2014, kedy teda došiel tento prejav vôle smerujúci k vráteniu daru do dispozície odporkyne. V ďalšom je teda potrebné skúmať, či sú tu dôvody na to, aby sa darca mohol takýmto prejavom vôle domáhať vrátenia daru, a či je tu správanie obdarovaného, ktoré je možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov.

„Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu nie je akékoľvek nevhodné chovanie obdarovaného alebo iba obyčajný nevďak, ale také chovanie, ktoré sa ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Obvykle ide o porušenie značnej intenzity alebo o sústavné porušovanie, a to či už fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potrebnej pomoci a pod. Nie každé chovanie vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi napĺňa znaky § 630 OZ, ale predpokladom aplikácie tohto ustanovenia je kvalifikované porušenie morálnych pravidiel konkrétnym chovaním obdarovaného, ktorého stupeň závažnosti je hodnotený podľa objektívnych kritérií, a nielen podľa subjektívneho názoru darcu“ (v tejto súvislosti poukazuje súd na rozsudok NS ČR 29 Cdo 228/2000).

Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu nie je teda akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, ale toto správanie treba posudzovať ako správanie sa v rozpore s dobrými mravmi a musí sa prejavovať objektívne. Zachovanie dobrých vzťahov je vecou vzájomnej tolerancie účastníkov. Nie je možné považovať správanie sa jedného účastníka k druhému za konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď tento druhý účastník svojim konaním takéto správanie vyvoláva. V takom prípade len všeobecne možno konštatovať, že ide o ich spôsob komunikácie. Akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného ani menej významné porušenie dobrých mravov, ešte nezakladá darcovi právo domáhať sa vrátenia daru. Predpokladom úspešnej požiadavky na vrátenie daru je len také správanie, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov, t.j. také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetko okolnosti možno kvalifikovať ako hrubé porušenie. Pri posudzovaní, či určité konkrétne správanie sa obdarovaného možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, treba pri tom vychádzať z princípu vzájomnosti. To znamená, že treba brať do úvahy a hodnotiť aj správanie sa darcu, zistiť, či tento sám sa nesprával voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi, a či jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu. V kladnom prípade by sa totiž nemohol darca úspešne domáhať vrátenia daru, lebo reakciu obdarovaného i keď bola nevhodná, nebolo by možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov (viď aj rozsudok NS SR 5Cdo 103/2002).

Vzhľadom na zistené skutočnosti súd dospel k záveru, že odporkyňa neporušila voči navrhovateľovi dobré mravy svojim správaním. Byt, ktorý jej bol darovaný ešte ako študentke gymnázia, v čase keď dovŕšila 18 rok veku, tento nepotrebovala, ale bola jej vlastne vnútená vôľa rodičov, ktorí takto chceli zakryť nejaké iné skutočnosti, ktoré sa týkali finančných problémov. V tom čase týmto darom rodičia nepotrebovali zabezpečiť nevyhnutné bývanie odporkyne, pretože táto v tom čase ešte odkázaná na ich výživu, mala zabezpečené bývanie u svojich rodičov, a teda bolo len na výlučnej vôli darcov, že svojím konaním chceli darovať byt odporkyni preto, aby sa vyhli nejakým iným svojim problémom. Odporkyňa potom, čo ukončila štúdium na gymnázium, začala študovať na vysokej škole v Nitre, kde študuje dodnes, pretože v súčasnosti študuje na doktorandskom štúdiu. Do bytu vlastne chodievala len veľmi málo, tento byt veľmi málo užíva, pretože má zabezpečené bývanie na internáte v Nitre. Podstatným spôsobom neporušila podmienky darovacej zmluvy, pretože všetky problémy, ktoré v súčasnosti existujú vznikli z titulu rozvodu rodičov, ktorí predtým boli spoločnými darcami a ktorí medzi sebou majú také vzájomné konflikty, že bývanie v spoločnej domácnosti je pre hlavne matku odporkyne ďalej nemysliteľné. Iniciátorom výmeny vchodových dverí výmeny zámok, ako aj toho, že nedostal navrhovateľ kľúče od takto novo vymenených dverí, bola ako vyplynulo z výpovedí nielen účastníkov, ale aj samotnej svedkyne, matka odporkyne, ktorá aj iniciovala zrušenie trvalého pobytu navrhovateľa v predmetnom byte. Na takomto stave, ktorý v súčasnosti existuje nemá odporkyňa svoj podiel, ktorý by

súd mohol kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov, ale proste len nasledovala, resp. snažila sa vyhovieť požiadavkám matky, ku ktorej mala bližší vzťah, pretože túto vníma ako osobu, ktorá sa o ňu od malička zodpovedne starala. Túto vychovávala a hradila im všetky potreby. Otca nevníma ako blízkeho človeka, pretože tento sa o ňu nezaujímal. Pociťovala z jeho strany nedostatok starostlivosti, nedostatok záujmu, pretože otec väčšinu času trávil mimo domu, pracoval v Rakúsku, a ako sama uviedla, aj keď bol doma netrúvil čas s ňou a v takomto prípade možno hovoriť o nedostatočnej vzájomnej komunikácii medzi navrhovateľom a odporkyňou, nie však z tohto titulu o hrubom porušení dobrých mravov zo strany odporkyne. Súd preto v konaní odporkyne nezistil také hrubé porušenie dobrých mravov, ktoré by zakladalo navrhovateľovi právo na jednostranný úkon, a to dožadovania sa vrátenia daru, preto takýto návrh považuje súd za nedôvodný a bolo ho potrebné v celom rozsahu zamietnuť. Súd ešte v tejto súvislosti poukazuje na už citovaný rozsudok 5Cdo 103/2002 NS SR, kde okrem iného tento súd uvádza, že výmena zámkov na dverách nie je dôvod na to, aby toto bolo posudzované ako hrubo porušujúce dobré mravy, pretože sa môže splnenia nároku z titulu darovacej zmluvy darca domáhať iným spôsobom a nie teda spôsobom, ktorý zvolil navrhovateľ, a to vrátenie daru. Taktiež je potrebné poukázať na to, že to, že si neuvedomil v tom čase navrhovateľ, že tým, že daruje byť iba jednému dieťaťu, automaticky vlastne druhé dieťa prichádza o možnosť získať podiel na tomto byte nie je dôvodom k tomu, aby mohol požadovať vrátenie daru. Bez naplnenia všetkých skutočností, ktoré ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka vyžaduje.

Vzhľadom k tomu, že dokazovanie vo všetkých vzájomných súvislostiach nepreukázalo, žeby navrhovateľ oprávnené požadoval od odporkyne vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka bolo potrebné jeho žalobu zamietnuť.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. bola odporkyňa plne úspešná v konaní a preto jej v zmysle tohto ustanovenia prináleží aj náhrada trov konania.

Právna zástupkyňa odporkyne uplatnila a vyčíslila trovy konania celkom sumou 579,62 eur, pričom jeden úkon právnej pomoci uplatnila v súlade s § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to vo výške 1/13 výpočtového základu, čo za rok 2014 predstavuje sumu 61,85 eur a za rok 2015 sumu 64,53 eur, k čomu je potrebné pripočítať aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky, a to za rok 2014 vo výške 8,04 eur a za rok 2015 predstavuje sumu 8,39 eur. Právna zástupkyňa uplatnila nasledujúce úkony:

1. prevzatie a príprava zastúpenia 19.11.2014 61,85 € + paušálna náhrada 8,04 €
2. vyjadrenie ku konaniu zo dňa 25.11.2014 61,85 € + paušálna náhrada 8,04 €
3. porada s klientom zo dňa 18.12.2014 61,85 € + paušálna náhrada 8,04 €
4. účasť na pojednávaní na OS DK dňa 18.12.2014 61,85 € + paušálna náhrada 8,04 €
5. porada s klientom zo dňa 07.01.2015 64,53 € + paušálna náhrada 8,39 €
6. účasť na pojednávaní na OS DK dňa 19.02.2015 64,53 € + paušálna náhrada 8,39 €
7. porada s klientom zo dňa 07.04.2015 32,26 € + paušálna náhrada 8,39 €
8. účasť na pojednávaní na OS DK zo dňa 07.04.2015 64,53 € + paušálna náhrada 8,39 €
9. písomné podanie na súd zo dňa 09.04.2015 32,26 € + paušálna náhrada 8,39 €

Spolu 579,62 €

Súd priznal trovy konania v celkovej výške 428,43 eur, a to z nasledovných dôvodov:

Súd priznal úkony právnej služby, a to:

1. prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, podľa § 13a ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky dňa 19.11.2014 vo výške 61,85 eur + paušálna náhrada 8,04 eur.
2. vyjadrenie k žalobe zo dňa 25.11.2014, podľa § 13 ods. 1 písm. c) citovanej vyhlášky 61,85 eur + paušálna náhrada 8,04 eur
3. účasť na pojednávaní na OS DK dňa 18.12.2014 vo výške 61,85 eur + paušálna náhrada 8,04 eur
4. porada s klientom zo dňa 07.01.2015 vo výške 64,53 eur + paušálna náhrada 8,39 eur
5. účasť na pojednávaní na OS DK dňa 19.02.2015 vo výške 64,53 eur + paušálna náhrada 8,39 eur
6. účasť na pojednávaní na OS DK dňa 07.04.2015 vo výške 64,53 eur + paušálna náhrada 8,39 eur

Súd nepriznal úkon porada s klientom dňa 18.12.2014, aj keď právna zástupkyňa súdu dokladovala záznam o porade s klientom, ktorá porada mala v tento deň trvať od 10.30 hod do 11.45 hod, pričom sa uvádza ako dôvod osobná porada s klientkou a oboznámenie klientky s podstatou zákonných ustanovení o tom, kedy je možné domáhať sa vrátenia daru, nakoľko súd má za to, že vzhľadom na rozsiahlosť podaného vyjadrenia zo dňa 25.11.2014 prvá porada s klientkou prebehla podrobne dňa 19.11.2014 a teda následná porada dňa 18.12.2014, podľa názoru súdu, nebol úkon, za ktorý by si právna zástupkyňa mohla účtovať odmenu.

Taktiež súd nepriznal náhradu za poradu dňa 07.04.2015 v trvaní 20 minút, nakoľko sa nejednalo podľa záznamu z predmetnej porady s klientom (čl. 73 spisu) o konzultáciu, týkajúcu sa riešenia daného problému, ale len o informáciu o priebehu pojednávania, na ktorom sa odporkyňa nezúčastnila.

Za účelne vynaložené trovy konania nemožno považovať ani zaslanie špecifikácie trov právneho zastúpenia zo dňa 09.04.2014.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Dolný Kubín na Krajský súd v Žiline, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.)